

פְּרָשַׁת פִּי תִשָּׂא
י"ז באדר 5786

עלון מס' 523

כניסת השבת 17:22
צאת השבת 18:20

עלון מורה

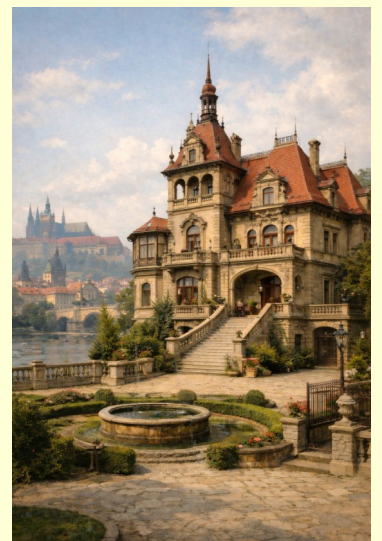
סיפורים מחזקים

ישלח ויחלצנו סגים ויבנה

חלבנה ריחה רע ורש"י מביא שזה לאחד את עם ישראל ושגם החוטאים הם חלק מהכלל. 11 סממני הקטורת מרמזים ש-10 משלימים מניין וה-11 שבא ואינו שומר תורה ומצוות, נותנים לו הרגשה שהוא חלק מהמנין, אם הוא מבקש עליה לתורה, לא אומרים לו, 'אסור להעלותך כי אתה מחלל שבת וכו', כי זה רק ירחיק אותו עוד יותר, ויש סיכוי שהוא ידבר לשון הרע על דתיים וכו', אז גבאי חכם עיניו בראשו, נותן לאותו אדם חילוני כבוד מלכים, כדי שיתגבר יצרו וחשקו לפקוד את בית הכנסת, הוא יבוא לבית הכנסת מצד הכבוד שהוא מקבל ומתוך שלא לשמה בא לשמה, ובינתיים יעלה אותו הגבאי בתור 'גם העולה' וירעיפו עליו שפע ברכות וכבוד של אדמו"ר, ובאופן הזה יש סיכוי גדול להגיע לליבו מאשר לומר לו 'אסור' או תיאורים של גיהנום... כי כבר אמר שלמה המלך 'אל תוכח לץ פן ישנאך'

בעיר פראג היה יהודי עשיר אומן באריגת בדים, אבל היה רשע גמור מדאורייתא ומדרבנן, הוא נשא גויה רחמנא ליצולן והתרחק מיהדות תרתי משמע, הוא בנה וילה מפוארת בקצה העיר ליד הנהר, כדי להתרחק מיהודים וגם שלא ידעו שהוא יהודי.

יום אחד הגיע תלמיד חכם מפולין לפראג. אותו תלמיד חכם בא מנסיעה ארוכה והרבה זמן לא אכל ולא שתה זה היה יום חורף קר, וכשהגיע סמוך לביתו של אמן האריגים העשיר, נפל והתעלף, וכשראה זאת העשיר מהחלון, רץ אליו ולקח אותו לביתו, נתן לו לשתות, שם אותו קרוב לאח

להתחמם והשיב את נשמתו, ואח"כ הציע מיטה עבורו לשינה.

בבוקר נטל התלמיד חכם את ידיו התעטף בטלית, הניח תפילין, וכשקם העשיר ראה את המחזה הזה מול עיניו, רץ בחזרת זעם, תלש את הטלית וקרע אותה לגזרים, הסיר את התפילין מהתלמיד חכם וניסה לשבור אותן והחל מקלל ומגדף את העם היהודי, והעשיר לא הסתפק בזה, הוא דחף את התלמיד חכם במכות וגירש אותו מביתו, והתלמיד התחנן רק לאסוף את התפילין, והעשיר סחב אותו בכח עד לשער החצר, ואז אמר התלמיד חכם בבכי 'מדוע אתמול ריחמת עלי והיום אתה מתנהג עמי ככה? אני בן עמך, אתה מתאכזר למישהו ששייך לעם שלך'

'אבל אני לא יהודי' 'אתה יהודי מאב ומאם' 'איך הגעת למסקנה הזו שאני יהודי?' 'כי רק יהודי מומר יכול להתאכזר ככה ליהודי' 'אבל אתמול ריחמתי עליך' 'נכון אתה ריחמת עלי, כי היית בטוח שאני גוי, ברגע שנודע לך בבוקר שאני יהודי, התהפכת לגמרי, אם היית יודע שאני יהודי היית נותן לי למות ברחוב, ככה אתה פוגע ביהודי, אני דם מדמך, אני בשר מבשרך' והעשיר שתק ונכנס פנימה לביתו,

והתלמיד חכם, למרות שחטף מכות מהעשיר, לא ויתר והלך פנימה אחריו והחל לומר לו: 'ראה אנחנו בגלות, אני יודע שקשה לך, פה בפראג אין לך מה לעשות, סע לטורקיה, שם יש ישיבות גדולות, רבנים, שיעורי תורה וקל שם יותר לקיים את המצוות' השיב לו העשיר 'אני לא רוצה להיות יהודי, כי זה מתיש, שחרית מנחה ערבית, מי יש לו כח לקום? ועודף זמן? וזה אסור לאכול, וכל דבר צריך לברך, נטילת ידיים, ברכות, ברכת המזון ומיליון חוקים, אני רוצה לאכול מה שבא לי וללכת לאן שבא לי, עוזב אותי מכל העול הזה' השיב לו התלמיד חכם 'זה כל הבעיה?' 'כן, זה כל הבעיה' 'אז אני יש לי פיתרון בשבילך, תמשיך לעשות מה שאתה רוצה, רק תקיים מצוה אחת בלבד, מצווה ממש קלה, מבטיח לך 'מה המצווה?' 'תלמד תורה שעה אחת ביום וזהו! ותעשה מה שבא לך' 'ומי ילמד אותי פה בדיוק תורה?' 'אני אלמד אותך' 'אתה יודע מה, בסדר, אשתי והילדים לא נמצאים אחר הצהריים, תבוא אלי כל יום לשעה ואני אשלם לך' 'לא לא, אני לא רוצה כסף, זה הכל בחינם'

אכלתי מאכלות אסורות ועשיתי מה שבא לי ומאותו רגע רציתי להתנתק מהעבר, אז התחלתי לאט לאט למכור כל מיני נכסים שהיו ברשותי ואת הכסף שקיבלתי העלמתי מאשתי והפקדתי אצל יהודי ירא שמים כמוך, בינתיים משמים גילו לי בחלום, שיש הרבה מאד כסף וזהב שהילדים שלי ואשתי מחביאים ממני, משמים גילו לי היכן נמצא כל האוצר? והלכתי על פי החלום שגילו לי משמים ומצאתי לא רק כסף זהב ותכשיטים יקרים, מצאתי גם המון כסף מזומן, מיד לקחתי והפקדתי בידי אותו יהודי ירא שמים, שמסר לי הכל טרם הגעתי לכאן לטורקיה,

וכשהגעתי לטורקיה, נפטר מנהל בית חרושת לטקסטיל שכל עובדיו יהודים והם חיפשו מישהו שמבין במכונות הללו וגם אומן בטקסטיל ובדים, אבל לא נמצא כזה אדם, ומיד שראו שאני מומחה לדבר, הציעו לי להיות מנהל המפעל, אבל אני רציתי להיות לא רק מנהל, אלא גם שותף בחברה, ובסיעתא דשמיא הפכתי לבעלים ואני מפיק רווחים יפים מאותו מפעל, שכן נאמר לי שהרווחים הם כפולים ומכופלים יחסית לעבר, כי ידעתי איך לתפעל את המכונות בצורה יעילה

ובעקר רווחית וב"ה גם מצאתי אשה התחתנתי, הקמתי בית בישראל, חזרתי בתשובה שלמה ואני יושב ולומד תורה, ואתה בגלל שהיית חכם, לא אמרת לי - זה אסור, זה אסור, זה אסור, פעלת בחכמה ואמרת - עשה מה שבא לך, רק תן שיעור תורה שעה אחת ביום! והשעה הזו בחכמה שלך, החזירה אותי בתשובה.

וגם היום אנחנו רואים שיש משפחות חרדיות, שכן אחד שלהם ירד מהדרד, כל אותן משפחות שהפשילו שרוולים ונלחמו באותו ילד, הם איבדו אותו והוא הפך לחילוני גמור! ולעומתן משפחות שעשו ההיפך, חיבקו את הילד ואמרו לו שהם אוהבים אותו ונתנו לו כבוד, כאילו הוא איזה רב גדול, הרויחו את הילד בחזרה אל חיק היהדות ובד"כ אף בעוצמות גדולות לאין שיעור!.

למחרת הגיע אותו תלמיד חכם וישב עם העשיר והחל ללמד אותו תורה, וככה חלפה לה שנה ואף אחד לא ידע בכלל מההסדר הזה, אפילו לא האשה הגויה וילדיה. בחלוף שנה אמר האברך לעשיר, שהוא רוצה לחזור למקום הולדתו בפולין לחודשיים, לראות את המשפחה ולחזור אל העשיר ובינתיים העשיר יעשה חזרות על כל מה שלמד במשך השנה עד עתה. נסע אותו אברך לפולין וכעבור חודשיים חזר אל העשיר, הגיע בשעה היעודה ודפק בדלת, יצא איזה אדם אחד ושאל מי הוא? והאברך שאל היכן העשיר? ואותו אדם השיב שהוא כבר לא גר כאן 'מה זאת אומרת לא גר כאן?' 'שאל בפליאה! ראה אני שוכר כאן את הדירה, אומרים שבעל הבית הכה את אשתו, עצרו אותו המשטרה והוא ברח להם, האשה והילדים מחפשים אותו ולפי שמועה הבינו שהוא בברלין ונסעו אחריו לשם'

יצא משם אותו אברך וניסה לברר אודות העשיר והסתבר, שאחרי הלימוד תורה כל יום אחר הצהריים, אותו עשיר ניסה להתרחק מאשתו והיא קלטת שמהו עובר על בעלה ועקבה אחריו, כדי לתהות על קנקנו ויום אחד ראתה אותו מסתתר באחד החדרים, מתפלל עם טלית ותפילין ומיד החלה לצרוח עליו 'מה??? אתה רוצה להיות יהודי?' 'אני לא רוצה להיות יהודי, אני יהודי' איך ששמעה שהוא יהודי, לקחה איזה מקל ורצתה אליו בחזמת זעם כדי להכותו, זה היה מאד מסוכן, אז הוא תפס עץ שהיה בחדר כדי להתגונן מפניה, ואיך שהניפה את המקל שהיה בידה, הוא הספיק להחטיף עם העץ שהיה בידו בראשה והיא התמוטטה ונפלה, והוא רץ עם התפילין והטלית לתוך איזה יער, הסתתר שם כמה ימים ואחרי כן החל לנדוד ממדינה למדינה יכן רבים עד שהגיע לטורקיה, כשהגיע לטורקיה לא שכח מי לימד אותו תורה ושלח מכתב לפולין לאותו אברך וסיפר לו איך התגלגל ליער ומשם לטורקיה ועתה הוא עשיר וביקש ממנו שיבוא אליו לטורקיה ובסיום המכתב כתב "תורת השם תמימה משיבת נפש".

האברך שהיה עני מרוד, הגיע לטורקיה אל אותו עשיר, שקיבל אותו בכבוד גדול! וסיפר לו: 'במשך השנה שלימדת אותי, משהו התעורר בי, הרגשתי חרטה עמוקה על כל הרעות שעשיתי, שנשאתי גויה,

יהודי אחד מב"ש יש לו עסק של הכנסת ספר תורה. שוכרים אותו, הוא מגיע עם רכב ומלווה את הכנסת ספר התורה מהאולם לבית הכנסת, הוא יושב על ההגה והבן יושב מאחורה על המחשב ומחליף שירים. אין להם עבודה כל יום, יש עבודה כאן עבודה שם, אז מטבע הדברים, הם מתפרנסים, אך בקושי רב. יש חודש שהם מגיעים ל-15 אלף ש"ח, יש חודשים שרק אלפיים ש"ח למשל או גם חודשים עם אפס הכנסות!

אחרי שנים של עבודה בהכנסת ספרי תורה, קיבל יום אחד אותו אדם מכתב ממס הכנסה, שבו כתוב, שהוא מוזמן לחקירה במס הכנסה בעוד חודש. במשך אותו חודש, ירד אותו אדם במשקל, פניו היו חיוורות והוא שקע בפחד נוראי! וכשהגיע יום החקירה, הגיע למשרדי מס הכנסה כשהוא לחוץ, מבוהל, מתנשף, ישב בהמתנה שיקראו בשמו, כשהוא רועד ומשקשק. אחרי כמה דקות קראו לו להכנס לחדר, שם קיבלה את פניו חוקרת, שהחלה 'לירות' לעברו את כל

עברות המס שעשה במשך השנה, והוא החל להזיע ובמקביל, העלה במוחו את כל הצידיקים האפשריים... ואמר 'ריבונו של עולם, כל ספרי התורה שהכנסתי, יעמדו לצידי' והחוקרת שואלת והוא משיב והיא שואלת והוא משיב, ופתאום אותו אדם באמצע שאלותיה

של החוקרת שאל 'תגיד, אמא שלך נפטרה?' מה זה משנה עכשיו? 'היא נפטרה נכון?' 'כן היא נפטרה, אבל זה אינו קשור לחקירה, בוא נמשיך הלאה, פה מדברים רק בענייני מיסים!' 'כן, אבל אמא שלך נפטרה בשבת?'

עזבה אותה חוקרת את המקלדת, שילבה ידיים ואמרה: 'כן, מה יש לך מאמא שלי?' 'את לא זוכרת אותי?' 'לא' 'אמא שלך היתה גרה במושב ליד ירוחם?' 'כן, אמא שלי היתה גרה שם' 'אני הקברן שקבר את אמך' 'זה אתה?' 'כן זה הייתי אני' 'וואוו! אני לא מאמינה, אתה היית הקברן? את החיים של אני חייבת לך?' 'מה? את זוכרת?' ודאי שאני זוכרת והחלה מגוללת את סיפורה.

אותה אמא של הנפטרת נפטרה בשבת, ולא היה מי שיקבור אותה, כי הקברן של אותו מושב, עשה שבת בצפון ואם יחכו עד שיגיע, זה יהיה ממש רק ביום ראשון בצהריים במקרה הטוב! וכל המשפחה היתה בדאגה נוראה, לא ידעו מה לעשות? כי זה הלנת המת, מצוות לא תעשה מהתורה! ואותו אדם עשה שבת במקרה באותו מושב, ושמע על הבעיה שאין קברן עד יום ראשון ושזה בזיון לנפטר, ואמר להם: 'אני מוכן לקבור את הנפטרת' 'אבל אתה קברן? אתה מבין בענייני קבורה בכלל?' 'ראו, אני לא עובד בזה ביום יום, אבל במקרה למדתי את ענייני הקבורה, וגם יצא לי כמה פעמים בודדות לקבור, אז יש לי ידע מסוים בנושא' והבט של אותה נפטרת, החוקרת במס הכנסה, נתנה אור ירוק לאותו אדם לטפל בקבורה ואמרה 'שהיא לא תשכח לו את זה לעולם!' ומיד במוצאי שבת, טיפל אותו אדם בקבורה וב"ה נקברה אותה אשה, האמא של החוקרת ממס הכנסה, והכל על פי ההלכה במדויק! אמרה לו אותה חוקרת לאדם הנחקר 'אתה חושב שאני יכולה לשכוח לך את זה? אתה חושב שאני יכולה לשכוח את אותו חסד שעשית עם אמא שלי והמשפחה שלי? שבזכותך לא חיכינו עד ראשון

בצהריים ומי יודע אולי גם עד ראשון בערב! אני מתביישת בכלל שאני יושבת כאן ומדברת איתך בכלל על תיק במס הכנסה, אני אדאג שהתיק שלך כאן יהיה סגור, ולא תשלם אפילו שקל אחד!'

ואכן כעבור חודש אחד מיום החקירה, קיבל אותו אדם מכתב, שבו הודיעו לו, שהתיק נגדו נסגר והוא לא חייב אפילו שקל אחד. אמר אותו אדם, אני באותו רגע ההוא במושב, כאב לי על אותה משפחה, לא הרגשתי שאני עושה משהו מיוחד, זה היה לי טבעי לעשות את אותו חסד עם אותה משפחה, לא חשבתי שאותו מעשה יעמוד לצידי בעתיד. ללמדנו, כשאתה עושה חסד, אתה לא יודע שזה יכול להציל אותך מאיזו תסבוכת כלשהי... אתה חושב שאת החסדים שעשית הקב"ה שוכח? אתה חושב שאת המעשים הטובים הקב"ה שוכח? את התפילות שלך השם שוכח? אין דבר נעלם מעיני הבורא! הקב"ה ודאי לא שוכח!

לפני העליה הגדולה ממרוקו, היו נוהגים להגיע לביתו של הבבא מאיר בעיר ארפוד במרוקו, כדי לקבל ברכתו, הרי הולכים אל הלא נודע, מפליגים בספינה בדרך ארוכה, שבסופה מגיעים למדינה צעירה ואין יודעים מה מחכה להם שם? התאקלמות, פרנסה וכו' היו יושבים שעות אצל הרב, שופכים את ליבם, בוכים והרב היה מחזק אותם. במוצאי"ש אחד, הגיע יהודי ר' מסעוד עם כל המשפחה שלו, אבל הבכיה שלו היתה בבחינת 'ואת עלית על כולנה...' בוכה ובוכה ומושך תשומת לב כל האורחים שם. אמר לו הבבא מאיר - 'למה אתה בוכה? הרי אתה עולה לארץ ישראל לחון את עפרה, אתה הולך לקיים מצוות ישוב א"י, מה אתה בוכה? זכות גדולה נפלה בחלקך!' 'ענה לו אותו יהודי - 'אתה יודע כבוד הרב, שאני לא יודע קרוא וכתוב, לא בערבית ולא בעברית, כאן במרוקו, אני מסתדר עם פרנסה, איך אני אסתדר עם פרנסה בארץ ישראל?!' אמר לו הבבא מאיר - 'אני מבטיח לך שתהיה לך פרנסה עד סוף ימך בכבוד ברווח ובשפע גדול!'

אותו יהודי שהיתה לו אמונת חכמים גדולה מאד, איך ששמע את זה מהצדיק, פניו השתנו, התחיל לחייך לכל עבר, שר ורקד בשמחה אדירה ויצא משם באמונה שלמה בברכה של הצדיק. במשך כל ההפלגה לארץ, כולם חששו, פנים מודאגות ואותו ר' מסעוד התהלך עם חייוך שלא משפניו, שאלו אותו 'מה אתה כל כך שמח?' השיב להם 'אני קיבלתי הבטחה מהצדיק שתהיה לי פרנסה כל ימי חיי, לכן אני לא דואג' כשהגיעו סוף סוף לארץ ישראל, שלחו אותם לגור בקרית אתא. לאותו ר' מסעוד היה בן חכם ומשכיל, שהתקבל לעבודה ברפא"ל והתחבב מאד ע"י הבוס שלו המהנדס הראשי. באחד הימים ראה הבן של אותו ר' מסעוד את הבוס שלו טרוד ושאל אותו לפשר העניין? והמהנדס סיפר שיש ברפא"ל המון מסמכים סודיים וצריך לשרוף אותם, אבל הבעיה שכל מי שיקחו לעבודה כזו, יכול לקרוא את התוכניות וזה חסר אחריות, כי כאמור מדובר על מידע סודי שיכול לעבור הלאה, והוא לא יודע מה לעשות? איך ימצא אחד כזה? אמר לו אותו בן - 'יש לי אחד כזה, אבא שלי, הוא אינו יודע קרוא וכתוב, וודאי יתאים

לעבודה שכזאת 'הבוס אמר שהוא לא מאמין שיש מישור במדינת ישראל שאינו יודע קרוא וכתוב ועוד אבא של כזה בן משכיל, זה נראה לו תמוה משהו?!' אך לקח את הכתובת והפרטים של האבא. יום אחד ישב האבא בחצר ביתו בקרית אתא והנה הגיעו שני אנשים עם עיתון בידם וביקשו ממנו לקרוא להם מה כתוב? 'אינני יודע לקרוא' אמר אותו יהודי 'אבל ראינו אותך בבוקר בבית הכנסת עם סידור וקראת ממנו' 'הסידור זה רק כדי לא להתבייש' ענה ר' מסעוד, 'אני מכיר את התפילות ולא נעים לי, אז אני מחזיק סידור, כדי להיראות כמו כולם' ואותם שניים המשיכו לבדוק וראו שהוא אכן לא יודע קרוא וכתוב, מסתבר שהם היו שני 'מרגלים' מרפא"ל שהמליצו לקבל אותו לעבודה שם. ואכן גזירת הצדיק התקיימה והוא עבד ברפא"ל עד לפנסיה עם משכורת שמנה ותנאים מעולים.

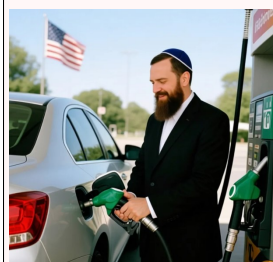
באחד הימים נסע ר' מסעוד לבנו של הבבא מאיר, ר' דוד אבוחצירה מנהריה ואמר לו 'אבא שלך לא בסדר!' 'למה?' שאל ר' דוד, ור' מסעוד אמר שאבא שלו הצדיק הבטיח שתהיה לו פרנסה עד סוף ימיו ולא עד הפנסיה... 'אם אבא שלי הבטיח, זה מה שיהיה' כעבור שבועיים הגיע מכתב מרפא"ל אליו, הוא כמובן לא יודע לקרוא. אז בנו הקריא לו את המכתב שבו היה כתוב: - 'ר' מסעוד היקר, אנו מודים לך על שנים נפלאות, אבל אף על פי שאנחנו יודעים שיצאת לפנסיה, לא מצאנו מישור כמון, לכן אנחנו רוצים לשלם לך יותר ושתחזור לעבודה' ואכן אותו ר' מסעוד חזר לעבוד במפעל שנים ארוכות ומברכתו של הבבא מאיר לא נפל דבר, זכותו תגן עלינו ועל כל עם ישראל.

יהודי בארה"ב נקלע לקשיים, הלך לאיזה גמ"ח ולווה 50 אלף דולר עד שיסתדר. הוא נתן עשרה צ'קים בסך 5000 דולר כל אחד, אך ביקש שלא יפקידו את הצ'קים, כי זה לבטח יחזור, ובמקום זה הוא הבטיח שבכל חודש יבוא ויתן מזומן. אבל בגמ"ח שכחו את ההסדר והפקידו את הצ'ק, שכמובן חזר ובבנק נחסם הכרטיס האשראי.

באותה יום, הנורה של הדלק נדלקה ואותו יהודי נסע לתחנת הדלק, כשבא אותו יהודי לתדלק, לא עבר לו הכרטיס אשראי, הוא בדק בחשבון הבנק וראה שנחסם ע"י הבנק, לא מעט אנשים היו נשברים בסיטואציה כזו, אך אותו יהודי היה בעל אמונה חזקה מאד ואמר לעצמו שהכל לטובה! ואחרי שחיוך עצמו, הוא חיפש בכיסים, חיפש בתא הכפפות, חיפש בכל הרכב, וגירד... 23 דולר, עם הסכום הזה הוא נכנס לתחנת הדלק, נתן לקופאי 23 דולר וביקש ממנו לפתוח את המשאבה עבורו. אמר לו הקופאי 'תגיד לי אתה מסתלבט? (אבל באנגלית...) מה אתה נותן לי סכום כזה פעוט 23 דולר, אף אחד לא מתדלק בסכום כזה. אמר לו אותו יהודי 'ראה, אני מאמין, אם ככה בורא עולם רוצה, זה הכי טוב בשבילי'

השיב לו המתדלק בנימת זילזול משהו: 'אם אתה כזה מאמין, אז בוא נראה, תתדלק ב-20 דולר ותקנה כרטיס גירוד ב-3 דולר ונראה מה יעשה האלוקים שלך?'

תדלק אותו יהודי מאמין ב-20 דולר בלבד, קנה כרטיס גירוד ב-3 דולר, גירד... וזכה ב-50 אלף דולר ישתבח שמו!

העלון לזיווג הגון לרות הודיה ורינה ומשיח בני אלנה לאה ולשרית בת חנה וליוסף וחביבה אמונה בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הילית ולרפואה הרב דב הכהן קוק בן שושנה ותם רפאל בן שרה שיר ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבית בת רחל ודודתן אלחנן בן רחל ויחזקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וחביבה בת נעמה ורונן בן שושנה ור' יהודה בן אסתר וחרות בת שרה ולעילוי נשמת שמואל בן שרה ואסף בן בדרה וצאלה בן מרים וזהבה בת זכיה וסימי בת מרים וציון בן רחמים ומונס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנוס ויוסף בן לאה וצפניה בן שלמה ומאיר בן חבובה